

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Środę dnia 31 Sierpnia r. 1821 roku

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O.

Dnia wczorayszego, w mieście naszym uroczystość obchodzona była imieniny N. Cesarza Jmci *Aleksandra I.* Zrana odprawiono się nabożeństwo i śpiewany był hymn *Te Deum* we wszystkich kościołach. Wieczorem miasto było oświecone.

Dnia jutrzejszego, to jest dnia 1 września, o godzinie 9 z rana, w kościele akademickim *ś. Jana*, odbędzie się nabożeństwo, po którym w sali publicznych posiedzeń uniwersytetu, obchodzona będzie uroczystość otwarcia nauk w gymnazyum wileńskiem.

Ostatnia gazeta petersburska pod dniem 23 sierpnia datowana, ogłosiła Najwyższy reskrypt J.C.M. do Najprzewielebniejszego Metropolity *Serafima*, z podpisem własnoročnym J.C.M. dnia 19 czerwca r. t.

„Kiedy z woli Najwyższego, Metropolita *Michał* powołany został z doczesnego tego świata do wieczności, wtedy, w serdecznym oddaniu się Opatrzności Bożkiej, pragnąc mieć Pasterza, posłusznego woli Pańskiej, na to miejsce was wybrałem. Na skutek czego, wydawszy ukaz do Najświętszego Synodu, o przeznaczeniu was na Metropolita nowogrodzkiego i sankt-petersburskiego, estońskiego i finlandzkiego, wzywam waszę Wysoką Przewielebność, przybyć do Sankt-Petersburga, i rozpocząć nowy ten duchowny zawód. Służyć Bogu w duchu Jego, jak jestem przekonany, równo jest dla was na każdym miejscu, dokądkolwiek On was pośle. Dla tego proszę Jego łaski, a żeby błogosławił w tém nowém dla was przeznaczeniu, i obdarzył was siłą i duchem czynienia dzieła Jego w zupełnej Jego woli, pod nieustanną bacznością Jego pieczy, prowadzenia powierzony wam owczarni Jego drogą, i pomagania wszelkiemi sposobami do zasczepienia w sercach Królestwa Jezusa Chrystusa.

„Proszę i was o modlitwy za Mną. Zostaję ku wam zawsze przychylnym.”

Przez reskrypt J. C. M. pod dniem 11 sierpnia, rzeczywisty radca stanu Hrabia *Wasiljew*, cywilny gubernator turski, mianowany kawalerem orderu *ś. Anny* 1szej klasy.

Wołyński gubernialny pocztmeister, radca tytularny *Połowski*, d. 18 lipca mianowany kawalerem orderu *ś. Anny* 3ciej klasy.

Kurs petersburski dnia 19 sierpnia: dukat holenderski nowy 11 r. 90 k., stary 11 r. 70 kop. — Zmiana srebra 2 r. 78 k., 2 r. 79 k.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. — po 101 } procentow.

58 brzęcząca moneta — 77½ }

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 7 września.

J. C. Moś Wielki Xiążę *Mikołaj* przybył do stolicy tutejszej dnia 3 b. m. po godzinie 10tej wieczorem, i wysiadł w *Łazienkach* w pałacu królewskim. Nazajutrz dnia 4 przedstawiani Mu byli jenerałowie i oficerowie woysk obu narodów. Późem wszyscy trzej Wielcy Xiążęta udali się do obozu pod *Powązkami*.

Wczoraj zaś, dnia 6 wieczorem o godzinie 9tej, przybyła tu N. Wielka Xiężna *Alexandra Fedorowna*, małżonka W. Xiążęcia *Mikołaja*. Jak tylko W. Xiężna *Jeymość* stanęła w murach stolicy, natychmiast wszystkie domy oświecono.

Od czasu bawienia w stolicy Wielkich Xiążąt *Mikołaja* i *Michała*, prawie codziennie odbywają się wielkie obroty i ćwiczenia woyskowe. Na ten koniec wszystkie półki jazdy ściągnięte zostały pod *Warszawę*.

Dnia 5 b. m. odbył się ogólny popis woyska wszelkiej broni, przez kilka godzin trwający. J. C. Moś Wielki Xiążę, *Konstanty*, w towarzystwie obu Wielkich Xiążąt, dostojnych swych Braci, objezdzał wszystkie linie uszykowanego woyska, które potem przed swym Naczelnym Wódzem w największej paradyzie przeciągało.

Nieliczone mnóstwo widzów obojey płci i wszelkiego stanu, okrywało pola przyległe dla przypatrzenia się temu okazałemu popisowi.

A U S T R Y A.

(z *Gaz. Warez.*) Wiedeń dnia 27 sierpnia. Lord *Walpole* naradza się tu ciągle z Xiążęciem *Metternich*, ministrem interessów zagranicznych, i wyprawił już wiele gońców do rządu swego. Niewiadomo jeszcze, w jakim celu został wysłany, z *Londynu*.

Pewny znakomity kupiec w tutejszej stolicy, odebrał następującą wiadomość z *Morei*: „Co chwila mamy tu jakąś nowinę. Nie jedna może być fałszywą, lub przesadzoną; lecz w ogólności wzmagają się rozruchy we wszystkich okolicach kraju tureckiego. Wypędzeni turecy z *Patras* nie ośmielią się zbliżyć do tego miasta. *Jędrzey Drocosa* dowodzi grekami w tej części *Morei*; posiada niepospolite talenta i rzadką odwagę. Maynoci znieśli zupełnie, d. 18 lipca, korpus turecki, złożony z kilkuset ludzi, i oszańcowany na górze *Poliglizi*, którzy teraz grecy przywrócili dawne nazwisko *Stymphalus*; zdobyli cały obóz, tudzież znaczną ilość prochu i 2 działa. Basza *Selim*, który z 2000 tureków broni *Artos* i kilku przyległych twierdz, przeszkadza połączeniu się rozmaitych oddziałów greckich. Wszakże z tak szupłym wojskiem nie nie potrafi dokazać przeciwko 10 razy większej sile greków. Moreocykowie prowadzą zamienny handel, dają płody krajowe za proch i broń. Na wyspie *Kandy* odnoszą codziennie nowe korzyści. W *Colne*

w ciążynie morskiej *Engia*, mieszkańcy wyrznęli esadę turecką złożoną z 50 ludzi."

Dnia 17 b. m. zawinęły do *Wenecyi* 3 okręty kupieckie austriackie. Wyplęły z *Smyrny* d. 17 i 21 lipca. Według powieści dowodzących niemi kapitanów, panowała spokojność w *Smyrnie*, a pobyt okrętów zagranicznych zmniejszył obawę tamecznych chrześcijan. Kapitanowie ci widzieli flotę turecką, która niedawno wypłynęła z *Dardanellów*, i stała na kotwicy w kanale *Scio*. Flotylla grecka sposobila się do uderzenia na nią.

Listy z *Wenecyi* donoszą o zbieraniu się lioznego wojska austriackiego w *Dalmacyi*, mimo znanych osad w *Zara* i innych miastach. Wzmocniono oraz osady w *Ragusie* i *Catara*. W prowincyach austriackich we Włoszech nie sądzą, aby dwór wiedeński należał czynnie do wojny z Turcyą, jeśliby wybuchnęła, a chooby nawet Austria wdała się w tę wojnę, kroki jednak nieprzyjacielskie nie zaczęłyby się z *Dalmacyi*.

TURCYA.

(z *Gaz. warsz.*) Od granic tureckich dnia 10 sierpnia. Grecy w *Stambule* zachowują się spokojnie. Rozpaczają prawie o swym oswochodzeniu, i dla tego starają się tylko nędzne utrzymać życie. Niektórzy okupowali je, płacąc co dzień po kilkaset piastrow, w czasie okrucieństw, jakie turecy popełniali. Sami tylko *Xiążęta Kalimachi* doznali niejakich względów Porty. *Zenki* i *Kalimachi* został mianowany *Hospodarem* *Włoszczyzny*, a bracia jego dotąd jeszcze piastują znakomite urzędy. Grecy, patryoci, przekładają całą tę nadzieję, której za zmianą okoliczności trudno będzie utrzymać się przy dzisiejszym znaczeniu. W *Morei* zajmują turecy warownie *Patra*, *Lejanto*, *Tripolitza*, *Akrakorinthos*, *Nauplią*, *Modon*, *Koroni*, *Novarino* i *Arkadyę*; lecz braknie im żywności. Grecy zaś zajmują wszystkie góry i doliny, oraz *Kalabrita*, *Vostizza*, *Gastuni*, *Pyrgos*, *Dimitzana*, *Sopoto*, *Leontari*, *Prasto*, *Monembasia*, *Kalamatra*, *Alatochori*, *Argos*, *Krinidi* i całą *Lukonię*, oprócz zamków *Misitra* i *Bordonia*. Posiadają przesmyk ze wszystkimi wsiami, tudzież *Megara* i *Kordura*, z kąd turecy żadnych posiłków odbierać nie mogą.

Rząd centralny grecki jest w *Dimitzana*, gdzie także założono drukarnię. Chorągiew krzyża powiewa oraz we wszystkich miastach i wsiami *Beocyi*, *Liwadyi*, *Etolii* i *Akarnanii*. W miastach *Solena*, *Mesolongi*, *Antolika* i *Wrachori* ustanowiono demohieratów, czyli radców stanu. Ukończono żniwa, a zboże i bydło sprowadzono w góry.

Arcey-biskup *Germanos* zdobył *Lala*, miasto przy górce *Pholos*, o 4 mile od *Olimpii*. Mieszkający w niem turecy, za pomocą *Jusey* Baszy, umknęli po części do *Patras*. Wspomniany arcey-biskup wydał w *Calabrita* list pasterski, z którego kładziemy następujący wyjątek: „Dni doświadczenia, najukochańsi bracia moi, stały się dla was dniami zwycięstwa; wielu was bowiem otrzymało męczeńską palmę. Dziękujemy Bogu za wyniesienie nasze. Głos sprawiedliwego doszedł do tronu jego. Wszzechmocny, który nas zasmucił, gdyśmy stolice naszą arcey-biskupią opuszczali, pocieszył nas potem i cały *Peloponez* oddał w naszą rękę. *Lala*, *Dimitzana*, *Koritena*, *Phanari*, *Tripolitza*, *Calabrita*, *Vostizza*, *Monembasia*, są wolne pod chorągwią krzyża. 724 wsi wybawiono

od jarzma tureckiego. Okrutni tyrani nasi, oszańcowani w warowniach swoich, czekają tylko, jak ptaki ulatujące do innych krajów, na pomyślną chwilę, aby mogli umknąć; lecz dokąd się obrócą, wszędzie zginą. Mieście odważyć, najukochańsi bracia; dokuczający głód wyępi wkrótce wszystkich tureków, i za kilka miesięcy niebo uwieńczy wspaniałe nasze usiłowania."

Arnauti i *Pandury*, zachęceni powstaniem greków, połączyli się z nimi, i naczelnikiem swoim obrali niejakiego *Michalogu*, greka ze *Stambułu*. Kilkakrotnie już pobit tureków z małej *Włoszczyzny*. Złączył się z nim także kaimakan w *Krajowa*.

Słychać o wybuchy rewolucyi w *Arabii*, która wielkie wrażenie sprawiła w *Stambule*. Pewny huntuwnik, biegły w alkoranie, i mniający się prawdziwym potomkiem *Proroka Mahometa*, ma wielu stronników. Ubroił ich i chodzą po kraju. Liczba stronników jego oodziem wzrasta. W *Egipcie* także miało nastąpić powstanie.

W *Turcyi* nie wolno naprawiać kościołów chrześcijańskich. Osadzenie skrycie belki w pewnym walącym się kościele, osiągnęła karę pieniężną i cielesną. W *Smyrnie*, gdzie 15 kościołów nie byłoby zbyt dużą liczbą, grecy przeszło od 40 lat mają tylko dwa spalone kościoły, pokryte płótnem; nie można ich bowiem naprawiać. Zakaz ten jest jeszcze surowszym w dalszych miastach azjatyckich. Uciśnieni chrześcijanie muszą często odprawiać nabożeństwo pod gołym niebem.

Smyrna (w *Azji*) dnia 17 lipca. Przerwano tu znowu spokojność, i na publicznej ulicy 4 greków zamordowano. Wszystkie usiłowania *Baszy*, który chciał temu zapobiedz, były nadaremne; nie ma bowiem dostatecznej władzy do ukarania zabójców. Sklepy pozamykano; handel upadł zupełnie. Inni atoli chrześcijanie nie doznają napaści, i ci, którzy się z rodzinami na okręty schronili, powrócili do domów swoich.

WYSPIE JONSKIE

(z *Gaz. Warsz.*) *Korfu* dnia 19 lipca. Grecy zdobyli miasto *Lala*, które dawniej syn *Alego* *Baszy Janiny*, często napróżno zająć usiłował.

Demetry Ypsylanty, generał porucznik naczelnika wojska greckiego w *Idryi*, udał się do *Morei*, i przybył razem z *Kantakuzenem* do *Patras*, z kąd kieruje dalszemi obrotami wojennymi. *Aly* *Basza*, wrócił za pomocą greków do *Janiny*. Cała *Grecya* powstała.

Cefalonia dnia 19 lipca. Okręt, który tu zawinął ze *Smyrny*, potwierdza wiadomość o zwycięstwie, które grecy odnieśli znowu nad flotą turecką. Na wyspie *Cypru* miało wybuchnąć powstanie. Turecy w *Larneca* napastowali tamecznych konsulów zagranicznych, a nawet banderę francuską kulami podziurawili.

NIEMCECY.

(z *Gaz. warsz.*) *Frankfort* dnia 21 sierpnia. Coraz mocniej odzywa się we wszystkich częściach Europy, a mianowicie w Niemczech, głos za sprawą uciemiężonych greków. Słychać wszędzie o dobrowolnych zasiłkach, na ten cel przeznaczonych. Wychodzi już nawet pismo peryodyczne, poświęcone jedynie sprawie greków. Wydaje je w *Hildburghausen* Doktor *Sickler*, pod napisem: *Anastazyja*, czyli *Grecya pod jarzmem Osmanów*, od czasu bitwy pod *Kassową* roku 1389 i w walce za wolność roku 1821. Odział wazny

pisma tego już wyszedł. Wydał także Karol Gerber, były sekretarz posła heskiego, przy związku niemieckim, ulotne pisemko, pod tytułem: *Grecya i obecna jej walka, uważana w początku i w skutkach*. Pomiedzy licznymi pismami o grekach, najważniejsze są: *Walka greków o wolność przeciwko turkom, i Grecya i Grecy*. Pisma te wyszły w Lipsku.

Od brzegów Menu dnia 28 sierpnia. List z Frankfurtu wyraża: „Listy ze Stambułu donoszą już o odpowiedzi Dywanu na *Ultimatum* Rossyjskie, które Baron Strogonow podał d. 17 lipca. Przy odejściu wspomnianych listów daną ją ustnie; lecz Porta, unikając zapewne upokorzenia z powodu wyznaczonego ośmiodniowego terminu, przyrzekła dać ją dopiero za dwa dni na piśmie. Obiecała jednak dopełnić wszystkich warunków, i niektóre z nich natychmiast uskuteczniła. Wypuszczono z więzienia *Danosi* i *Vasimoff*, za którymi Baron Strogonow nadaremnie się wstawiał; posłano ich jednak na pozór na wygnanie, z pozwoleniem atoli wrócenia w krótko do Stambułu. Uwolniono okręty rossyjskie od włożonego *ambargo*. Przyrzeczono wyprowadzić wojsko z Kiełtów Multan i Wołoszczyzny po przywróceniu spokoyności, naprawić zburzone kościoły greckie i zaniechać prześladowania chrześcijan za wiarę. Twierdzi nakoniec Porta, iż tylko buntowników nie zaś chrześcijan karała, i na dowód w tym mieście przytacza niezwłoczne mianowanie Patriarchy greckiego na miejsce tego, którego stracić kazala. Czyli na tem przestanie Rossya, nie żądając rękoyami, i czyli Porta będzie mogła lub chciała dać tę rękoyami, są to zapytania, na które teraz jeszcze z pewnością odpowiedzieć nie można. Podczas ostatnich układów Barona Strogonowa w Stambule, nie tylko interencyusz austriacki, lecz oraz poseł angielski, popierał dzielne żądania dworu rossyjskiego. Życzyłby sobie należało prędkiego rozstrzygnięcia. Wzmagają się bowiem rozruchy w Turcyi. Słychać nawet, iż nie tylko żydzi zaczynają czynnie do nich należeć, lecz nawet, iż chrześcijanie z sobą wojują. Albańczykowie wyznający religię katolicką ruszyli przeciwko grekom, a grecy pozabijali katolików na wyspie *Tino*. (Gazeta berlińska, z której powyższy artykuł wyjęliśmy, dodaje, iż według godnych wiary prywatnych wiadomości, odebranych w *Berlinie* d. 31 sierpnia, Porta przyjęła całkowicie podane przez Rossyę warunki, i że z tego powodu nie przyjdzie zapewne do wojny.)

Zapał za sprawę Greków okazuje się wszędzie za granicą. W wielu krajach trudnią się utworzeniem greckich legionów, z czego pomyślnego skutku spodziewać się można.

Kassel dnia 25 sierpnia. Gazeta dworska tutajsza umieściła co następuje:

Do przyjaciół Grecyi i ludzkości w kraju Heskim.

„Nikt otém wątpić nie powinien, że i między nami znajdują się szlachetne umysły, życzące szczęśliwego skutku planowi podanemu przez profesora *Krug* w Lipsku, względem utworzenia towarzystw posilkowych dla greków. Któżby z ludzi, mających czule serce mógł być obojętnym na tyle oburzających okrucieństw, popełnianych na naszych braciach chrześcijańskich przez nie-ludzkich barbarzyńców, którzy przejęci dzikim fanatyzmem, cudziem coraz srożej, objawiają szaloną swoją naturę turecką? Któż, chyba tylko ten, kto temu przedsięwzięciu nie sprzyja, powątpiewać będzie, że niepodobna jest uciemięszonym grekom

udzielić pomocy? Któżby chętnie niechciał coś ofiarować dla wyrwania nieszczęśliwych greków z rak szatańskiej dzikości, a przynajmniej dla obwiązania ran braterskich? Przyjemną zapewne będzie rzeczą dla wielu wspomnieć nas, którzy łączą się z grekami, już to przez uczucie wdzięczności, za udzieloną nam przez nich oświatę, już też przez braterską miłość, pochodzącą z jedneyże religii; gdy im oznaymimy, iż niżej podpisany gotów jest zbierać składki na wsparcie uciemięszonych Greków, które odda właściwemu towarzystwu, jeżeli się u nas na wzór innych krajów Niemieckich utworzy, lub w innym razie przesła profesorowi *Krug* do Lipska, który wspólnie z światłymi mężami użyje tych zasilków pieniężnych na cel zamierzony przez ofiarujących. Kto zaraz daje, daje dwa razy: prędką tylko pomocą może ocalić.” podpisano *L. Collman* Proboszcz.

FRANCYA.

(z *Gaz. Warsz.*) *Paryż, dnia 18 sierpnia.* Hrabia *Andezeno*, wielkorządcą Sabaudyi, otrzymał od Króla naszego wielki krzyż orderu *s. Ludwika* za chwalebne postępowanie w czasie ostatniej rewolucyi w Piemencie, przez co przyłożył się także do utrzymania spokoyności w południowych departamentach Francyi.

Generał *Bertrand* z rodziną swoją, tudzież Hrabia *Montholon* z kilku innemi osobami, przybyli z wyspy *s. Heleny*, spodziewani są w *Calais*. Hrabia *Montholon* (jak słychać) chce się udać do wód akwisgrańskich.

Ludwik XIII oddał (jak wiadomo) Francyę pod szczególną opiekę *Panny Maryi*. Z tego powodu odprawiła się d. 15 b. m. uroczysta procesya do kościoła *Panny Maryi*; byli na niej Książęta i Księżne rodziny królewskiej. Wszystkie domy przystrojono, a z okien powiewały białe chorągwie.

Posel niderlandski, *Baron Fagel*, układa się z ministrami naszymi o zabezpieczenie żeglugi na morzu śródziemnym przeciwko korszarzom afrykańskim.

Onegdaj wieczorem otworzono tu nowy teatr opery, nierównie piękniejszy niżeli był dawniejszy.

Zwłoki sławnego *Kornela* spoczywają w kościele *s. Rocha*, lecz dotąd nie miały żadnego nagrobku. Książę *Orleans* kazał więc temuż komitemu wierszopisowi wystawić pomnik z tablicą marmurową, na której jest napis: *Piotr Kornel, urodzony w Rouen 6 czerwca 1606, zmarły w Paryżu 1 października 1684 został pochowany w tym kościele. Pomnik ten wystawiony roku 1821.*

Drukują tu zupełny zbiór wszystkich białetynow byłego wielkiego wojska francuskiego w 4 tomach.

W *Metz* pociągnięto do sądu 67mioletnią kobietę, która mając 12 lat służyła w wojsku na lądzie i morzu pod dowództwem *Luknera* i *d'Estaing*, a potem była trębaczem za rządu *Bonapartego*, i dostawszy się w niewolę wojenną została posłaną na Syberyę, z kąd przed 3ma laty wróciła do Francyi. Pokłóciła się z pewnym austernikiem. Sąd uwolnił ją, i dał jej wsparcie pieniężne z zebranej składki.

Monitor tutejszy i gazeta paryzka umieściły artykuł o interesach Grecyi. Wyrażają w nim: „Nie możemy dosyć przypominać czytelnikom naszym, aby byli uważnymi względem doniesień z Turcyi. Większa część tych wiadomości, które przez liczne z sobą sprzeczności naniżają się kończą, pochodzi z Niemiec, gdzie

gazeoiarke przyymują ślepo i rozgłaszają nawięk-
sze śmieszności i bayki. Takimi naprzykład są:
wylądowanie do Grecyi *Józefa Bonapartego*, po-
selsstwo do Xiecia *Komeniusza*, i plan oswobodze-
nia Grecyi podany przez pewnych dyplomatyków.
Podobnież zmyślone są niektóre zwycięstwa, bi-
twy i zdobycia miast i krajów. Bitwa morska
stoczona d. 18 lipca przy Dardanellach jest ba-
jeczna; tak nazwane listy z *Odessy* i innych mieys-
sa są także zmyślone. Trzeba się więc mieć na ba-
czności."

(z *Gaz. Zusc.*) Gazety nasze wymieniają już
trzy damy, z których na jedną może wypaść
wybor do powtórne go ożenienia się Kró-
la angielskiego. Temi są, młoda Xieźniczka *Estar-
hazy*, siostra Xiecia *Leopolda Saxe-Koburg*, i
Margrabina Cunyngham. Cała ta wiadomość zda-
je się być bardzo niepewną, mianowicie co do
Margrabiny, która dawno już za mężem.

N I D E R L A N D Y

(z *Gaz. warsz.*) *Bruxella*, dnia 20 sierpnia.
Dnia 13 b. m. wyszło w *Antwerpii* obwieszenie,
ż skupianie się mieszkańców na ulicach i miey-
scach publicznych jest zakazanem. Gdyby się za
pierwszém wezwaniem urzędnika policyjnego lub
innego natychmiast nie rozeszali, lub gdyby się na
niego targnęli, będą ukarani podług surowości
praw.

Xiezę *Wellington* obejrzał w tych dniach
nowe twierdze nad *Mozą*, jako to: *Dinant*, *Na-
mur*, *Huy* i *Mastrycht*. Oświadczył ukontento-
wanie swoje szczególniej z warowni *Namur* i
Huy. Słychać także o umocnieniu *Gandawy*.

Gazeta gandska zawiera następujący arty-
kuł z *Bonn* pod d. 12 b. m.: „W skutku ode-
awy *Barona Dalberg*, wyjeżdżam za dwa tygo-
dnie lub prędzej do Grecyi ze wszystkimi ucznia-
mi uniwersytetu w *Bonn*. Zbierzemy się w *Of-
fenbach*. Polecono nas bratu *Ypsylantego* i ban-
kierom. Nie braknie nam pieniędzy. Pałamy chę-
cią wależenia przeciwko turkom. Słychać, że in-
ne akademie podobnież myślą. Miarkujesz po tym
liście, jak jestem wzruszony.” (Gazeta berlińska,
w której ten artykuł wyjęty, nie umieściła podpisu).

W ł o c h y.

Od granic włoskich, dnia 11 sierpnia. Woy-
sko Austriackie stojące w *Neapalu*, obozuje w no-
cy poza miastem. Jazda odebrała rozkaz, aby by-
ła zawsze w gotowości do wsiadania na konie;
artyllerzyści zaś stoją ciągle przy działach swoich.

Gdy w ostatnich czasach rozeszły się w wyż-
szych Włoszech rozmaite wieści o wdawaniu się
Austrii do interesów Sardynii, przeto Król *Kar-
ol Felix* wydał w *Modenie* okólnik do wszystkich
będących tam obcych ministrów, którzy go dworom
swoim udzielili, i w którym wszystkie te wieści
urzędownie są zbite.

Wojsko piemonckie ma być zupełnie od-
mienione. Nazwiska nawet i mundury półków
doznają tej zmiany. Dnia 21 lipca powieszono
w *Genui* pewnego oficera sztabowego, który na-
leżał do powstania osady w *Alessandryi*. Powie-
szono oraz na szubienicy nazwiska 18tu nie-
obecnych wojskowych, którzy z znakomitych
rodzin pochodzą. Zawieszona tablica obeymuje
opis ich występku.

Wszystkie greczyński oddały kosztowne ubio-
ry i stroje swoje na ofiarę oyczyźnie. Wszyscy
prawie wyżsi oficerowie greccy nauczyli się woy-
skowości w *Odessie* i *Petersburgu*. Zpomiedzy o-
ficerów francuzkich, udających się do Grecyi

nawięcey jest takich, którzy służyli w artylle-
ryi i korpusie inżynierów, a należąc do dawney
dywizyi lewantskiej, umieją dobrze język No-
wo-Grecki. Znakomici kupcy greccy w *Liwornie*
okazują się dla nich hojnymi, i obmyślają im spo-
sobność do odbycia zamierzoney podróży.

H I S Z P A N I J A.

(z *Gaz. Warsz.*) *Madryt* dnia 6 sierpnia. Wy-
padek, który się zdarzył podczas wjazdu Króla do
Madrytu d. 3 b. m., nie był tak nieznaczącym,
jak się zdawało. Właśnie kiedy Król jechał przez
ulicę *Puerta de Sol*, niedaleko stamtąd przy ko-
ściele augustyanów, wyleciała na powietrze ma-
chyna piekielna, która gdyby była zręcznie u-
stawioną, mogłaby była 4000 osób nieszczęśliwe-
mi uczynić. Zebrano kawałki maszyny, podobney
do pudełka blaszanego, w którym było dosyć pro-
chu. Szczęściem wylecenie jej na powietrze nie
sprawiło najmniejszego nieszczęścia. Przestрах
i tłok w pierwszey chwili byłnie mały. Wiele
żołnierzy będących na straży porzuciło broń i ucie-
kło do domu. Dwie osoby podeyrzane uwięziono.

Hrabia *Torremusquiz*, który z tutejszey stoli-
cy chciał uciec do Francyi, został schwytany,
gdy jechał przez *Vitoria*.

(z *gaz. Zusc.*) *Madryt*, dnia 4 sierpnia. U-
waga nasza zwróconą jest na wiele krain Euro-
py, które nie używają jeszcze spokojności. Po u-
kończeniu zapisów do pierwey czwartey części
nowey pożyczki, nastąpiła niejaka powolność, któ-
rey przyczynę nie brakowi kredytu (inaczej bo-
wiem nie zebrałoby się tyle podpisów), ale przy-
jętemu sposobowi działania przypisać należy, który
niezupełnie zgadza się z uchwałą stanów kortez.

Donoszą z *Kadyxu* pod 27 lipca: że w dniu tym
rozpoczęło się nakoniec w *San Fernando* naoczne
stawienie świadków przeciw oskarżonym o rzeź
kadyxką. Akt oskarżenia zajmuje kilka foliów.

S z w e c y a i N o r w e g i j a.

(z *Gaz. rysk. Zusc.*) *Christiania* dnia 28 li-
pca. Nie będzie może od rzeczy, wspomnieć o
przymierzu, względem którego, podług gazet za-
granicznych, miały się rozpocząć układy między
Rządem naszym a Portą ottomańską. Ostatnie,
jak powiadają, miała uczynić do tego propozycją.
Uważamy pogłoskę tę za nie mającą żadney zasady
i za wymysł, który przy terażniejszych okoli-
cznościach, kiedy związek któregokolwiek z kra-
jów chrześcijańskich z nayokrótniejszym przesła-
downą imienia ohrześcijańskiego, uczyniłby go
nienawistnym i zasługującym na wzgardę w ca-
łem chrześcijaństwie, nie może pochodzić tylko
od osób, chcących rzucić podeyrzenie na gabinet
sztokolmski, i poniżyć go w obliczu całej cywi-
lizowaney Europy. Nie rozumiemy też, aby po-
głoska ta znalazła mogła przystęp u osób rozsą-
dnych, byleby się zastanowić chciały, że polity-
czny stan rzeczy w ostatnich trzydziestu latach
osłkiem się odmienił. Ani dla Turcyi, ani dla Szwec-
yi, nie wyniknęłaby teraz z przymierza nay-
mniejsza korzyść polityczna. Jakkolwiek ograni-
czoną być może polityka Dywanu, zawsze jednak
widzieć musi, że przymierze ze Szwecją nie strzy-
małoby katastrofy państwa ottomańskiego, jeśli
ta ma nastąpić. Atoli gabinet sztokolmski nie
wdałby się pod żadnym warunkiem do tego przy-
mierza: nayprostszy bowiem rachunek polityczny
jest dostatecznym do okazania, że to sprowadzi-
łoby tylko ogrom nieszczęść na samą Szwecją, a
nadto przyprawiłoby ją o utratę wszelkich praw
do poważenia powazecznego.

Wilno dnia 31 Sierpnia 1821 roku v. s.

NEKROLOG.

Zbieranie wiadomości potrzebnych do opisu nekrologicznego o xiędzu Michał Dłuskim, Prałacie archi-diakonie katedry wileńskiej, kawalerze orderu Stey Anny drugiej klasy, wstrzymało dotąd ogłoszenie szczegółów życia, prac, i przyiotów tego męża. Jakowe szczegóły, gdy acz tylko w części uzbierane, smutna ta wiadomość umieszczoną została w Dzienniku wileńskim na miesiąc lipiec teraźniejszego roku w Tomie II. N. 5; i przez Gazetę niniejszą powtarza się:

X. Michał Dłuski, prałat, archidyakon kapituły wileńskiej, kawaler orderu ś. Anny 2giej klasy, urodził się r. 1760, w miesiącu wrześniu, na Podlasiu. Po skończeniu nauk w szkołach drohiczyńskich i łomżyńskich, wszedł do seminarium warszawskiego ś. Krzyża r. 1777, poźniej dla kończenia nauk do wileńskiego r. 1781. Zaraz po wyświęceniu się na kapłana r. 1785, użyty do boku biskupa wileńskiego, Xięcia Masalskiego, był kapłanem, sekretarzem i lektorem, do których obowiązków w roku 1785tym przydane miał pisarstwo sądów sądownych. Zostawszy koadjutorem kanonii wileńskiej, zawsze przy tymże biskupie obowiązki lektora i sekretarza sprawując, odprawił z nim trzyletnią podróż w Niemczech i we Włoszech; a po śmierci tego biskupa, był członkiem administracji dycecyalnej. Od roku 1795, audytorem przy biskupie wileńskim Kossakowskim, aż do jego śmierci r. 1808 zdarzonej. W roku 1800 został archidyakonem wileńskim. W roku 1801 otrzymał stopień doktora teologii w uniwersytecie wileńskim. Od roku 1808go przez trzy lata był ośmioletem: w tymże roku, na czas oddalenia się ostatniego biskupa za granicę, miał sobie polecony zupełny rząd dycecyi, w tytule administratora, który to urząd przez 6 miesięcy sprawował. Przez dwa lata był prowizorem seminarium dycecyalnego i komisarzem ludowy kościoła katedralnego wileńskiego. Oprócz tych prac i urzędów w stanie swym i dycecyi, jeszcze: w roku 1795 był w liczbie delegowanych do tronu Cesarzowej Katarzyny II, z prowincyi litewskiej, dla złożenia hołdu wierności; w tymże roku, za powrotem z Petersburga, deputatem na trybunał duchowny do Grodna; od ustanowienia komisyyi edukacyney litewskiej r. 1796, aż do zamknięcia, był jej członkiem. W r. 1799 był powtórnie deputatem na trybunał w Wilnie. Od r. 1808 przez lat dwie zasiadał w radzie głównego seminarium przy cesarskiej uniwersytecie wileńskim. W roku 1810 zasiadał w komitecie, ustanowionym w Wilnie, dla wysiedzenia funduszów miłosiernych; w tymże roku mianowany kawalerem orderu ś. Anny 2giej klasy. Od roku 1812 był deputatem duchownym w sądzie głównym wileńskim 2go departamentu. W r. 1807 wielką był pomocą biskupowi Kossakowskiemu, w zaprowadzeniu i urządzeniu Towarzystwa Dobroczynności w Wilnie, którego sam był członkiem czynnym.

Wśród tych ciągłych zatrudnień urzędowych, nigdy nie zaniedbywał ś. p. Dłuski, ćwiczyć się w naukach i sztukach, już przez czytanie, już pisanie własne. W młodości, sposobiąc się do stanu duchownego, nabywał nauk, szczególniej powołaniu temu właściwych: różnych części filozofii, matematyki, prawa kościelnego i krajowego, historii i teologii. Języki łaciński, francuzki, włoski i niemiecki, gruntownie posiadał, i z równą łatwością używał ich w tłumaczeniu się utnēm, jak i w pisaniu. Poźniej, własną ochotą i pracowitością zachęcony, niepospolitych uzbierał wiadomości w naukach przyrodzonych i technologii. Dzielnie pisał; ale w ciągłym czytaniu znajdując rzeczy, prosto do użytku, w gospodarstwie domowem lub krajowem posłużyć mogące, lub, co obchodziło imię narodowe; te opisywał, albo, na język oyczysty przełożywszy, ogłaszał w pismach periodycznych.

Takimi były jego: *Uwagi krytyczne nad artykułem o Polsce, znajdującym się w 4tym tomie Jeografii powszeczney Williamsa Guthrie*. Uwagi te z innemi postrzeżeniami, nad mylnemi i krzywdzącemi naród polski opisami, przesłał w języku francuzkim znajomemu P. Maithe-Brun, który wtenczas pracował nad dziełem *Obraz Polski*; a z jaką wdzięcznością przyjął ten uczony udzielone sobie uwagi, poprawiające błędy, których on w dziele swoim uniknąć starał się, zaświadcza list jego do ś. p. Dłuskiego pisany z Paryża d. 14 czerwca 1811 roku. W różnych latach Dziennika wileńskiego drukował ś. p. Dłuski: *Herder, czołowiek stworzony jest do oczekiwania nieśmiertelności*. *O nowym sposobie prania za pomocą par*. *Wiadomość praktyczna o robieniu różnego gatunku sérów*. *O sposobach zastąpienia niedostatku opałowego drzewa*. *O użyciu kapitałów na zakład krajowi pomocnych a właścicielowi pożytecznych i nader korzystnych fabryk*. *Nad artykułem w tymże dzienniku o obrazach Czechowicza, uwaga*. Oprócz wymienionych, różne jeszcze pisma Dłuskiego, bezimiennie lub pod imieniem przybranem, ogłaszane były, w *Pygodniku wileńskim*, w *Pamiętniku magnetycznym* i innych pismach warszawskich, lwowskich. Niektóre, już tłumaczenia, już oryginalne w rękopismach pozostały: *O wyższości Boileau* (niezupełne). Wyjątki z Pillera o Anglii (może dla własnej pamięci zapisywane). W rękopiśmie także jest kilka kazań, które miał na różnych uroczystościach w kościołach wileńskich: z tych kilka w języku francuzkim, mianych z okoliczności wstąpienia do zakonu wizytek. Krótkie, lecz piękne, w duchu prawdziwie pasterskim, jest jego przemówienie do parafijan przy objęciu parafii, także w rękopiśmie. Prócz nauk umysłowych, posiadał ś. p. Dłuski w znacznym stopniu znajomość sztuk pięknych. W rękę przyjaciół zostają pamiątki jego własnych ówczesnych rysunku i malarstwa. Do wyższych przedmiotów umysłu, oraz pożytecznego używania nauki i czasu, łączył Dłuski w czynnościach swoich, dobroczynną czułość, ochotę usłużność, rzetelną przyjaźń, oświeconą i roztropną gorliwość, miłość porządku, piękność z pożytkiem; chwałę w trwałości czynienia rzeczy pożytecznych zakładał. W majątności Rukoiniach, będącej funduszem archidyaconii: wymurował kościół, na miejscu spalonego w czasie wojny r. 1812; wystawił porządne zabudowania; piękny zaprowadził ogród; założył apteczkę domową, szczególniej do ratowania włościan w przypadkach choroby przeznaczoną, przyzwoicie w porządkach szafach umieszczoną; o byt dobry włościan troskliwy, od nichże do grobu ze łzami zanieiony. Postać przyjemna była widocznym obrazem ślachtetny jego duszy i miłego charakteru. Zakończył życie d. 10 kwietnia 1821 roku, z choroby, która skutkiem była złamania nogi w dniu 26 grudnia 1820, kiedy wysiadał do kościoła ś. Stefana, gdzie corocznie w dzień tego świętego, z uczynionego ślubu, miał obowiązek mszą wielką odprawiać.

Zastępca Rektora Uniwersytetu Jagiellońskiego

Stosownie do reskryptu wielkiej Rady Uniwersytetu z dnia 14 sierpnia r. b. do L. 319 wydanego, podaje do wiadomości i ogłasza powtórnie konkurs na Katedrę Teologii dogmatycznej w tutejszym Uniwersytecie wakuującą. Konkurencyj o tę katedrę winni złożyć w Kancellaryi Uniwersytetu opis swojego życia, odowodniając zaświadczeniami swoje nauki, dobre obyczaje i otrzymany stopień doktora Teologii; dołączając oraz Program, według którego kaźden życzy sobie dawać lekcye Teologii dogmatycznej. Po złożeniu dowodów współubiegający się uwiadomieni zostaną o dalszém postępowaniu konkursu. Roczna pensya do wakującej Katedry przywiązana, wynosi

4000 zł. Terminem ostatnim do ubiegania się o wspomnianą Katedrę jest dzień 14 października r. b. Kraków dnia 17 sierpnia 1821 r. Girtler—Jankowski Sekretarz Uniw.

T e l s z e.

Dnia 28 czerwca w godzinach po obiednich odbył się egzamen całoroczny uczniów szkoły Telszewskiej, przed rozpoczęciem którego, miał mówić Michał Gadon, uczeń klasy 6tej. Potem, zaczynając od nauki chrześcijańskiej, zdawały na próbę klasy wyższe, a potem niższe z przedmiotów sobie wykładanych, sprawę rocznej pracy, oraz z języka rosyjskiego, francuzkiego i niemieckiego. Piotr Butkiewicz uczeń klasy 6tej, skończył popisy mową: JW. Baron Rönne, Marszałek powiatu Telszewskiego, dozorca honorowy szkół tegoż powiatu, oraz JW. Włodzimierz Gadon, b. Marszałek ptu Telszewskiego, przemówili do gości i uczniów. Zaszczycili ten akt bytnością swą urzędnicy i obywatele oraz damy z powiatu i w mieście mieszkający. Naostatek: JW. Dozorca honorowy szkół, ogłosił imiona uczniów celujących w naukach, a ci są: z Klasy I: Astreyko Leon, Alexandrowicz Adam, Dargienowicz Romuald, Dobaszewicz Józef, Gadon Leonard, Kudrewicz Kazimierz, Paszkiewicz Michał, Podęgimski Antoni, Szalkowski Feliks, z Klasy II: Beresiewicz Józef,

Gzaykowski Józef, Gintyllo Józef, Jarceniewicz Leonard, Jassewicz Ignacy, Juskiewicz Teodor, Kumpowski Maciej, Leszczewski Roman, Narwoysz Franciszek, Narwoysz Ignacy, Stankiewicz Piotr, Sosnowski Włodzimierz, Woytkiewicz Michał, z Klasy III: Bugień Ignacy, Buywen Paweł, Krzyżewicz Franciszek, Janikowicz Symeon, Jaksztowicz Józef, Jusiewicz Józef, Lidzewicz Józef, Lawcewicz Franciszek, Mackiewicz Gaspier, Minneyko Ignacy, Mickiewicz Stanisław, Nagrodzki Franciszek, Narkiewicz Jan, Pawłowski Tomasz, Prońewski Marcelli, Rukayza Julian, Samell Karol, Zmayllo Antoni, Zahorski Jan, Zalewicz Izidor, Zakiewicz Tadeusz, Zylewicz Jan z Klasy IV: Bużewicz Ignacy, Gintyllo Józef, Gintyllo Jan, Latukiewicz Jan, Lutyk Leon, Mickiewicz Jan, Pawłowski Franciszek, Rubaszewicz Joachim, Syrutowicz Waleryan, Wołodkiewicz Franciszek, Zastarski Antoni, z Klasy V: Bernatowicz Onufry, Bertman Andrzej, Bułrym Szymon, Butkiewicz Jakób, Jacewicz Benedykt, Kawpówicz Franciszek, Noreyko Ludwik, Rohalko Barnab, Szulcin Jan, Wazyński Michał, z Klasy VI: Butkiewicz Piotr, Gadon Michał, Ostrowski Alexander, Poruc Kazimierz, Proniewski Feliks, Rubowicz Józef, Syrutowicz Wiktoryn, Szymkiewicz Ignacy. Zamknięto roczne prace nankowe, odśpiewaniem na podziękowanie Bogu, *Te Deum laudamus*, i rozdane świadectwa uczniom klas wszystkich.

Wolno Drukować F. N. Golański Czt. Kom. Cenz. — w Wilnie w Drukarni Redakcyi.

Aręda domu.

1 Magistratura powszechniej opieki Gubernii Lit. wileńskiej podaje do wiadomości, iż w terminach: 1szym 6go, 2gim 6go, i ostatecznym 9go następującego miesiąca 7bra, roku tego, będą w tejże magistraturze odbywać się targi, na trzyletnią arędowną tenutę domu ze znajdującym się przy nim kościołem dla składu pod nazwaniem ś. Trójcy, należnym do funduszu szpitala 6go Jakuba; życzący za tćm wziąć takowy dom w arędę, zechcą jawić się na pomienione terminy do oneyże magistratury powszechniej opieki, zostającej w pałacu JW. Cywilnego Gubernatora, z kaucją odpowiednią rocznej arędzie.

Inspektor nadworny Sowiętnik Bernard.

Sądy Exdywizorskie.

1. Sąd taxatorko-exdywizorski, za Remissą Sądu Ziem. ptu Upit. w folwarku Pószokinie W. Tadeusza Downarowicza, dla przyśpieszenia satysfakcyi jego wierzycielom, w komplecie poniższym zebrany, po rozwiązaniu wstępnych kwestyów przez wyrok akcesoryjny w dniu 12 meajuliz, tego roku, jurysdykcyą swęją do miasta sądowego Poniewicza przemiósł, i na termin ostateczny rozprawy, dzień 15 oktobra idącego roku przeznaczył. Wzywa przeto wszystkich pretensorów W. Tadeusza Downarowicza Czesnikowicza, do stanności w powyższym terminie, gdyż w stosunku do praw, ammissya nie objawionych pretensyów, zapisana będzie. Jan Olechnowicz Prez. Ziem. Upits. i Exdywizor. Augustyn Kordzikowski Sędzia Ziem. Upits. Exdywizor. Franciszek Łopaciński Sędzia Ziem. Upits. Exd. Regent Jan Jasimski.

O s w i a d c z e n i e.

1 Excerpt oświadczenia Protokółu Potoczne-go Ziem. Ptu Wileńskiego w dacie niżej wyrażającej się zapisanego i tegoż czasu pod pieczęcią urzędową Ziemską tegoż Ptu stronie jest wydan. Roku 1821 meajugusta 27 dnia. Naysolennejsze oświadczenie przed Sądem i całą powszechnością, z boleścią serca jako oyciec zanoszę, iż syn mój Józef Krzycki oddany był przezemnie do kancelaryi Ziemskiej Wileńskiej na aplikacyą, gdzie mniej pilnując się swego obowiązku, nie tylko że dawane pieniądze na jego potrzebę bez celu potracił, ale też całą swą garderobę, bieliznę, pościel przez nas rodziców danę posfrymarczył, a co większa jak się daje słyszeć oświadczaćemu, że długi zaciąga i na one karty obligi wedwoynasob wyduje, kontrak-

ta na kamienicy moje własne rozgłaszając, że oyciec nie żyje, zawiera i zadatki wzięte marnotrawi i różne niedorzeczności jak się daje słyszeć z krzywdą honoru poczynił; a ponieważ tenże syn mój Józef Krzycki żadnego funduszu własnego niemając, długi zaciąga i obgi wyduje, a gdy prawo statutu litewskiego w artykule 18 z rozdziału pierwszego literalnie z konkludowało, że ani oyciec, syna, ani syn za oycę nie odpowiada, dla tego więc oświadczający się przez niniejsze zawiadania, że kredyty zaciągane przez Józefa Krzyckiego i wszelkie jego poczynione zdróżności do mnie i majątku mojego nie należą i o niczym wiedzieć nie chcę; niech kredytujący onemu własnej nie uwadze przypiszą; z tych więc oświadczeń oświadczający całej powszechności uprasza i zastrzega, ażeby synowi mojemu Józefowi Krzyckiemu nicht i w żadnym względzie nie kredytował, w żadne kontrakta nie wchodził i nic mu niedawał, w przeciwnym razie własnej winie i nie uwadze niech każdy sobie przypisać i przyznać; czyniąc zatym z uczuciem naybolesniejszym takowe w aktach publiczne oświadczenie one dla lepszej każdej wiadomości do Kurjera Litewskiego podając, własną podpisuję ręką, u tego oświadczenia podpis w protokole jest taki Kazimierz Krzycki por. woj. pol.

Correctum Filipp Suzin Z. W. Regent.

Roku 1821 meajugusta 27 dnia takowe oświadczenie może być do gazet Kurjera Lit. umieszczone poświadczając, Ziemiński Ptu Wileń, Pisarz Józef Olszański.

P r z e d a ż.

1. W domu Zawala na Zarzeczcu pod Młynem, znajdują się dwazki parokonna i fajeton do sprzedania; życzący sobie jedno albo drugie nabydź, może się zgłosić do mieszkającego w tymże domie szynkarza Wolfa.

U w i a d o m i e n i e.

1. W aktach grodzkich powiatu wileńskiego, dnia 27 augusta roku bieżącego zapisane zostało oświadczenie, ze strony JW. Maryanny Mielkiewiczowej Prezydentowej pierwszego departamentu gubernii mohilewskiej, Petronelli Narbutowej półkownikowej wojsk polskich, Józefy Laskowiczowej Szambellanowej dworu polskiego, w odpowiedzi na remanifest JW. Jana Sobańskiego Marszałka powiatu mściławskiego, w interesie sukcesyynym po ich matce.

Wzwanie pensjonarzy

z Od Rządu obwodu Białostockiego 2go oddziału niniejszym ogłasza się: ponieważ niżej wyrażone osoby, przez kilka już lat niegłoszących się dla odebrania pensyi i kompetencyi podług rozpisania byłej ekspedycji dochodów Państwa, do wypłaty z tego Rządu co rok naznaczonych, a mianowicie: A) Odstawni byłych wojsk pol. porucznicy; Maciej Rybiński, który służył w drugim pólku Litewskiej lekkokonnej kawalerii; Michał Szaniowski który służył w 1. m. konnym strzeleckim pólku, Jerzy Sochacki który służył w 2giej brygadzie wielkopolskiej kawalerii, i Adalbert Zastocki który służył w 1. w. kawalerii, którym naznaczono pensyi każdemu na rok po rubl. 54 sr. B) Szlachcianka Hienka, której, za odebranie w czasie pruskiego tutejszego Rządu wojtowstwa Żaluzkiego, w powiecie Białskim znaydującego się, naznaczona corok opłata kompetencyi po 79 rubli 36 kop. sr., i C) byli w wojsku rosyjskiem odstawni z pólku mariopolskiego huzarskiego, podoficer Maciej Borowski, któremu naznaczono pensyi po 8 rubli 24 $\frac{1}{2}$ kop. i uwolniony z pólku litewskiego ułanśkiego jakoż podoficer Józef Molinowski, któremu naznaczono pensyi po 18 rubli 42 $\frac{1}{2}$ kop. assyg. na rok; zatem Rząd obwodowy przez niniejsze uwiadomienie ich, iż jeżeli kto z nich do odebrania wyrażonych pensyi i kompetencyi, na termin naznaczony Ukazem Rządzącemu Senatowi dnia 24 lipca 1783 roku, to jest: znajdujący się w Państwie Rosyjskiem w ciągu jednego roku, a będący za granicą w ciągu dwóch lat, niezgłosi się, lub plenipotentów z przyzwoitemi świadectwami o miejscu swojego pobytu i życiu nie przysła, w takimże zdarzeniu, assygnowane dla nich pensye i kompetencye, na mocy Ukazu Rządzącego Senatowi 1806 roku maja 25 dnia, będąc przyłączone do sumy kaszaczystwa Państwa. Miasto Białystok, dnia 19 augusta 1821 roku. Rządu Obwodu białostockiego 2go oddziału Sekretarz, Rada tytularny, Ludwik Łachowicz.

Przedz.

Od Mińskiego gubernialnego Rządu ogłasza się: iż w tymże Rządzie będzie przedawać się z publicznego targu za nieopł. cenę przez mieszczonina Radoszkowskiego, żyda Leyb Rubena, skarbowego długu, drewniany tegoż Rubena dom, z placem i wszelkimi do niego przynależnościami, znajdujący się w p. Wilejskiem w szlacheńskim mi. Radoszkowiczach, oceniony do 960 rubli ass., z którego pobiera się rocznego dochodu 24 rubli, a w lat dziesięć wynosi 240 rubli assygnacyjnych; zatem życzący nabyć takowy dom, sechca przybyć do tego Rządu na terminy: pierwszy dnia 20. drugi 27 mca września teraźn. 1821 roku, a trzeci ostateczny za trzy miesiące, licząc od dnia wydrukowania tego ogłoszenia w gazetach Sankt Petersburgskich lub Moskiewskich, gdzie to później nastąpi. Za przybyciem życzących dla targów, będą im okazane opisanie domu i warunki. Dnia 20 augusta 1821 roku. Mińskiego gubernialnego Rządu. Sekretarz Felicyan Arcimowicz.

Postanowienie Sądowe.

z Postanowienie Sądu głównego Kijowskiego cywilnego Departamentu o naznaczeniu terminu Rozprawy ogólnej JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza b. Sekretarza Kasztelana Jenerała wojsk polskich z wierzycielami onego w guberniach Kijowskiej, Wołyńskiej i Mińskiej zamieszkałymi w dziele od sądu zjazdowo rozbiorowego na Rewizyą postąpionym.

Sąd Główny Kijowski cywilny Departament rozwiązując 1. raport Sądu zjazdowo rozbiorowego 2. prośbę w imieniu JW. Alexandra de-

bitora 3cie Powtórna prośbę w imieniu JW. Józefa w reprezentacji opiekunów czyniącego Hrabów Chodkiewiczów Braci, 4to i nakoniec Prośbę 3cią niektórych wierzycieli do Decyzji swojej przyniesionej w samym wyrokowaniu następnym wykreślił postanowienie. „Przykazali. Gdy „ogromne dzieło Rozbiorewe JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza więcej z osiemnastu tysięcy „kart składające się w Guberniach Kijowskiej, „Wołyńskiej i Mińskiej ułatwiane i na rewizyą „przysłane w Kategoryach likwidacyjnych nie „mały liczbie Kredytorów, a zaś w katego- „ryi massy dla wszystkich razem jest interesu- „jącym i naznaczenie terminu do rozpoczęcia ta- „kowej Sprawy osobliwie dla stron odległe mie- „szkających jest konieczne potrzebne, „ly przy- „chylając się do żądania tak pełnomocnika JW. „Alexandra Hrabiego Chodkiewicza jako też „opieki JW. Józefa Hrabiego Chodkiewicza nay- „znaczniejszego Kredytora i innych wyżej po- „mianionych Dzień 15 nowembra roku bieżące- „go dla rozpoczęcia tej sprawy naznaczyć i gdy- „by WPis narypiewszy przed tym czasem doszedł, „tedy do terminu wyżej oznaczonego zatrzyma- „nia w kontynuacyi zadeklarować. Oczem obwiesz- „czenia przez Gazety Kuryera Litewskiego Pleni- „potentowi Massy dozwolć.” Na oryginalnym „Extrakcie z Departamentu Kijowskiego authen- „tycznie wydanym podpisy urzędników następują- „ce. „Protokół podpisał Prezes Rohoziński, So- „wistnik Alexandrowicz, Deputat Gruszecki, Pi- „sarz Michałowski. (L. S) Ukaznye pieczat- „nye wzięty, Zgadza się z Protokółem świadczę „Michałowski Pisarz Sądu głównego Kijowskie- „go Czytał Kazimierz Mieszkowski Archiwista „Sądu głównego Kijowskiego.” Zgodność z „autentycznym ekstraktem świadczę massy kredal- „ney JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. „pol. Sędzia Jan Zaleski.

2. Za Rozkazem JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI.

Wypis z protokołu Potocznego dekretu Sądu rozbiorowego fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P.

Roku 1821 mca augusta 20 dnia. Sąd ex-dyvizorski fortuny JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P. słuchał przedstawienia pełnomocnika massy pod liczbą 3cią do Sądu tegoż przyniesionego, z doniesieniem; iż termin w dniu 15 augusta idącego roku przybycie Sądu niniejszego do miasteczka Turca deklarujący; przez Kūr. Lit. trzykrotnie ogłoszony został; Sąd zaś na miejsce przeznaczonej jurydykcji, to jest w Gubernią grodzieńską, powiat Nowogródzki, do miasteczka Turca przybywszy, rozwinął już swoje działania, i już niektórzy wierzyciele Litewscy, wileńscy i grodzieńscy Guberniów do funduszów Turca i Sełecznik hypotekalnie ubiegający się przysięgłą spełnili komportacyą, inni zaś, mniej wkładający w ścisłość własnego intessu, że uspiech jest ogólnym awantazem, a ten dusze wszystkich osób do kierunku massalnego wpływających zajmuje, zwlekać mogą przybycia swoje z dokumentami w sądownictwo niniejsze; czemu aby zapobiedz, a razem nadać fundament decyzji sądowej, iżby o przybyciu w to miejsce sądowni powtórnie wierzycieli litewskich zawiadomić, termin stawienia się dla tychże, ostateczny, nie daley jak po dzień pierwszy miesiąca 8bra idącego roku naznaczyć, i rezolucyą

zapaść mającej w Kur. Lit. ogłoszenia dozwolić prosił; Sąd zdecydował: chociaż o przybyciu sądownem na dzień 15 teraz. mca, augusta do dóbr exdywizyi uległych miasteczka Turca, wierzyciele massy kredalnej dostatecznie przez Redakcyę Kur. Lit. zawiadomieni będąc, w małej tylko liczbie z swojemi prawami dotąd postavili się, spóźnione zaś przybycie w większej liczbie tychże wierzycieli zapowiadać może zwłokę czasu i bezczynne przebywanie w tej okolicy Sądu exdywizyjskiego, zapobiegając przeto temu dla samychże wierzycieli szkodliwemu wypadkowi; o przybyciu sądownem do miasteczka Turca powtórnie wierzycieli do massy kredalnej JW. Jenerała Chodkiewicza ubiegających się przez Redakcyę Kur. Lit. zawiadomić, z ostrzeżeniem; iż jeśli ciż wierzyciele do dnia 1go 8bra idącego roku praw swoich za poprzedzającą przysięgłą komportacyą nie złożą, tedy Sąd zapobiegając dalszej zwłoce w terminie właściwym zadeklarować upadek czyli amissyą niestawiającym się wierzycielom w obowiązku zostanie. Czytano roku 1821 dnia 20 augusta. Zgodno z protokołem świadczę massy kredalnej JW. Alexandra Hrabiego Chodkiewicza J. W. P. Sędzia Jan Zaleski Podsedek Jan Józef z Dobry Dobrzański.

Z a p o z e w.

2 Na skutek dekretu dworzahskiej opieki Białostockiego i Sokolskiego Powiatów, przypozuwają się niniejszym przed tenże Sąd na najbliższą Kadencyą Sukcesorowie zmarłego w Białymstoku Erdmana Szulca Justic kommisarza potym adwokata z teraźniejszego swego pobytu niewiadomi jakoto: Edward i Franciszek bracia, Janetta i Emilia siostry Szukowie i ich byli opiekunowie, mianowicie Johan Baur doktor medycyny na powództwo Kredytorów tegóż zeszłego Erdmana Szulca, Szczególnie Urodzonego Leopolda Behra przy odwołaniu się do uprzednich zapozwów żąda przeznaczenia Taxy i Exdywizyi

wszelkiego po zeszłym Erdmanie Szulcu pozostałego majątku, mianowicie Domu czyli Kamienicy w mieście Białymstoku na ulicy warszawskiej położonej, a to z powodu odłożenia go nad wartość, wystawienia teyże kamienicy na sprzedaż z publicznej licytacji za poprzedzającemi o tym obwieszczeniami, zajęcia oney bezzwłocznie w administracyą Sądową, decydowania na zapozwanych i opiekunie ich komportacyi na regestrze wszelkiego rodzaju ruchomości po zeszłym Szulcu pozostałej z wyswieceniem summ, jeśliby jakie także po nim wczysiem rękę znajdowały się, a to zobowiązkiem przysięgi na rzetelność takowej komportacyi. o uskutecznieniu zaś sprzedaży kamienicy i intractu tego komportacyi, wymierzenia utraconemu Behrowi zupełnej satysfakcyi w kapitałnej jego 684 talarów czyniącej procentowej i Expensowej należności z funduszów dłużnika przez komportacyą wyswiecić się mających nade wszystko z summy ze sprzedaży kamienicy zebranych mających, z usunięciem dalszych współ kredytorów i tego wszystkiego decydowania, co przy rozprawie wniesionym i dowiedzionym zostanie. Roku 1821 mca augusta 18 dnia.

U w i a d o m i e n i e.

2 Stosownie do ogłoszonego prospektu na dzień 20 muzyczne Rennera pod d. 20 czerwca r. b. dwie dalsze sztuki: 1) Variations sur un thème autrichien. 2) Rondeau facile pour le Piano-forte, wyszły z pod prasy sztycharskiej i wydają się prenumeratorem w księgarni uniwersyteckiej u Józefa Zawadzkiego.

Wyjeżdża za granicę.

1. Do Królestwa Pruskiego i Saxonii wileński obywatel Leyzer Herszowicz Brzozowicz z zięciem swoim Kwieciem Michalewiczem Szaperelem na miesiąc cztery.

Obserwacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	Wys. Ther. Reau.	Wiatr	Odmiana w powiet.
	dnia 29 średnia	27 cal. 8,97 lin.	+14,53 stopni	Poludn. Wschodni	Pogoda
	dnia 30 średnia	27 — 8,7 —	+14,51 —	Polud. Zachodni	Pochmurno
	dnia 31 godz. 6	27 — 9,8 —	+10,5 —	Zachodni	Pochmurno

Wilno dnia 31 Sierpnia 1821 roku v. s.

U w i a d o m i e n i e.

2. Majętność części wsi Serechowicz w Gubernii Wołyń. Płcie kowelskim sytuowana, z fortuny JO. Xcia Dymitra Czetwertyńskiego, B. P. S. G. D., 2go Gubernii Wołyńskiej; pod rozbiór wierzycielów oddany, JW. Graffowi Wincentemu Potockiemu w długu zł. 123,219 gr. 2 i sz. l. 2., sądem rozbiorowym, in satisfactionem wydzielona, jest do ustąpienia in toto; z tem samem prawem, jakie JW. Potocki ma sobie wyokiem sądu rozbiorowego przyznane.

Sytuacja tej wsi znajduje się w dość wygodnem dla spekulacyi miejscu, od spławnej rzeki Buga, nie dalecy, iak od Włodzimierza Tatarskiego i Maciejowa mil 3, od Kowla mil 2, od Nesuchowej mila 1.—Grunta przy dobrej uprawie, i nienadto mokrych lat, mogą dawać obfite urodzaje, pastwisk, i sianożęci jest dosyć, z których, przy troskliwym utrzymywaniu kanałów i rowów dla spadu wody od dawna tu porobionych, ale nieco zaniedbanych, można mieć wielkie korzyści, lasów; w proporcycy tej części jest podostatkkiem, lecz są jeszcze młodociane, są atoli i do budowlu zdadne, ale w niewielkiej obfitości, ludność tej części, m. d. męzkich 114, i żeńskich tyleż, ma poddanych gruntowych ciągłych 31, pieszych 8, chłupników 2ch, odrabia pańszczyzny w całym roku ciągłym dni 5,228, pieszo dni 1083, płaci czynszu zł. 221 gr. 20.—Daje pod zasiew jesienny żyta kor. 16 gar. 8, chmielu kor. 32 gar. 16, kapłonów 25, kur. 80, jay sztuk 195 przędzy motków 195, z 66 ulów i barci pszczołnych, dzieli się pożytkiem miodu i wosku; tak w jesieni z podrywania, jak i na wiosnę z podczyszczania, prócz czego; właściciel tej części, ma w dręczu karczmeny i wietrznego mlyna na roczny własny dochód zł. 258 gr. 11½ i na fundusz opłacenia podatków; kabakowego i ziemskich powinności zł. 292 gr. 21, w budowlach dla właściciela tej części wydzielono dom pryncypalny w pośród obszernego dziedzińca z kilku pokojów wygodnych i sali składający się, zewnątrz cały tyńkiem oprawny, wewnątrz w malarzkie ozdoby przystoynie ubrany, w tyle tego domu jest officyna z kuchnią teraz nowo zbudowaną i stajnią na kilkanaście koni, w bliskości tej oficyny znajduje się loch murywany, w połowie przedzielony murem, do właściciela tej części należący, część obszernej stodoły już teraz grubemi i wysokimi fotezłami, od innych części przedzielona, a na zsypkę ziarna, część wielka dobrze zbudowanego szpiclera, przy tem obora na bydło dość przestorna, blisko przy domu mieszkalnym ogród z drzew fruktowych bardzo wybornych składający się, mający w kwaterach swoich, wyborne ananasowe truskawki, i specyalne hollenderskie szparagi, tudzież nie mało winnych krzewów w dobrym gatunku wydających już piękne grona. W témże ogrodzie są inspekta i mistbety od dawna założone, z których przy dobrym ogrodniku z niewielkim kosztem na okna i klosze szklane, można mieć bardzo wczesne melony, kawony, i inne stołowe specyaly, nadto: w témże ogrodzie jest drewniana pięknie w ośmiokąt zbudowana kaplica, w której bardzo pięknego desenu, nie mało kosztowych, dość wiele znay-

duje się obrazów, kaplica ta na stałym funduszu jest erygowana, i co tygodnia, jedna msza ś. przez Proboszcza Bucyńskiego odprawiana w niej być powinna; ktoby więc życzył sobie nabyć za gotowiznę wyżej opisaną majątność, niech się raczy zgłosić do niżej podpisanego, bawiącego się teraz w Serechowiczach, ten zaś jako umocowany od JW. Grafa Wincentego Potockiego, obowiązany będzie o całym tym interesie złożyć najdokładniejszą informacyę. Dat w Serechowiczach dnia 20 augusta v. s. 1821. Kolleski Sekretarz Józef Kaleczycki.

Sądy Exdywizorskie.

2. Roku 1821 miesiąca augusta 1 dnia. Przewodnictwem dekretu remissynego w Sądzie Ziemskim ptu Nowogrodzkiego na dniu 25 junii terniejszego 1821 roku zapadłego, taxę i exdywizyę majątku W. Wincentego Eweichiewicza przeznaczającego Sąd Jego Imperatorskiej Mości Taxatorsko-Exdywizorski w terminie na pierwszy zjazd tąż remissą przeznaczonym in fundo majątek Miratycz po Jesmanowskich na schedę W. Wincentego Eweichiewicza wydzielonego zjechał i jurydykcyę swoją ufundowawszy komportacyę na W. Eweichiewiczach wszelkiey ruchomości na regestrze dokładnie sporządzonym i różnego tytułu papierów stan majątku debitorskiego wyswietlić zdolnych w naturze przy regestrze również przez się lub plenipotentę podpisać się powinnym, zaś na kredytorach i pretensorach W. Wincentego Eweichiewicza obligow kredytów praw zastawnych kart i karteczek też pretensorstwo wyswietlić zdolnych na dzień 16 augusta 1821 r. do kancelaryi Ziemskiej Nowogrodzkiej z dwuniedzielną persystencyą dla wolney stronom za rewersami komunikacyi przeznaczył, toż wymiar majątku Miratycz Pojesmanowskich pod rozdział na satysfakcyę wierzycieli dekretem remissynym Ziemskim Nowogr. wyz datą wymienionym oddanego komornikowi dopełnić zalecił i onemu iwentacyę sporządzić poruczywszy zjazd powtórny na dzień 4 7bra 1821 r. odłożył na którym terminie, ażeby wszyscy kredytorowie i pretensorowie W. Wincentego Eweichiewicza zadowolnieniem swoich dopominków po satysfakcyę przychodzili z powodu zakresloney tymże dekretem Ziemstwa Nowogr. amissyi obwieścić przez trzykrotną w Kuryerze litewskim awizacyę tychże kredytorow i pretensorow postanowił.

Franciszek Wereszczaka b. Ziem. Nowogr. Prezydent Exdywizor. Konstantyn Hacıski Ziemski Ptu Nowogr. i Exdywizyi Regent.

K o n w i k t.

5. Niżej piszący się, mając pozwolenie u Rządu Cesarskiego Wileńskiego Uniwersytetu na założenie Konwiktu w Wilnie, dla młodzieży uczącej się w Gimnazjum przy Cesarskim Wileńskim Uniwersytecie; gdy już rok cały pełnił ten obowiązek z pożytkiem dla młodzi, ma teraz za powinność uwiadomić rodziców i opiekunów, aby się wcześnie zgłaszali z ulokowaniem na rok następny szkolny do niżej piszącego się, mieszkającego na ulicy Sto. Jańskiej w domu W. Woynicza, gdzie o porządku i rozkładzie czasu przepisany od Rządu Cesarskiego Wileńskiego Uniwersytetu temu konwiktowi, o naukach w nim dawanych, wygo-

dach wszelkich do sycia i innych warunkach po-
wezmą wiadomość. 1821 roku sierpnia 11 dnia.
Krassowski.

Przedz.

3 Litewsko-Wileński gubernialny Rząd, z po-
wodu komunikacji Wileńskiej skarbowej Izby,
podaje do wiadomości: iż na dostawienie różnych
produktów i materiałów do ustanowionego w Wil-
nie wojennego lazaretu na rok jeden i więcej,
naznaczona została licytacja w wileńskiej skar-
bowej izbie w terminach 27, 29 i 30 o-
ktobra roku teraźniejszego, a zatem życzący
być uczestnikami w pomienionej licytacji, ze-
chcą jawnie się na wyżej pomienione terminy do
teyże skarbowej izby z pewnemi kaucjami, od-
powiedniemi trzeciej części zalicytowanej sum-
my. Dat w Wilnie roku 1821 augusta 22 dnia.
Sowietnik Wincenty Ławrynowicz.

Arenda domu.

3. Podług nastaley w Magistracie Wileń-
skim dnia 20 teraźn. mca augusta 1821 roku
rezolucyi, ogłaszam: iż w terminach: pierwszym
dnia 2. drugim dnia 8 i trzecim ostatecznym
dnia 7 następującego mca septembra t. roku
dom Exaktora Sobolewskiego w Wilnie pod N.
391. położony, w jednoroczną tenutę przez licy-
tacją in fundo tegoż domu uskutecznić się ma-
jącą zastanie wypuszczony, dla czego aby JPP.
Ambienci z ewikcjami na pewność uiszczenia
kontraktu do pomienionego Domu jawnie się wy-
daje w tém wszystkiem niniejszą awizacją.
Dat. 1821 roku miesiąca augusta 21 dnia.
Marcin Strausz Rad. M. Wilna.

Obwieszczenie

3. Kurator masy JW. Grafa Baltazora Ko-
morowskiego byłego Prezesa Sądu Głównego
Wolynskiego Departamentu 1go i kawalera
wszystkich kredytów i debitorów teyże masy
uwiadamia, że kondescencya rozbiorowa da-
wniej w mieście Jęgo Imperatorskiej Mości Zy-
tomirzu sądząca się, na skutek Ukazu Rządzą-
cego Senatu, przez rezolucją Sądu Głównego
Wolynskiego Departamentu cywilnego, roku te-
raźniejszego, dnia 5 kwietnia wypadła do dóbr
miasteczka Rozyszcza, z pokasowaniem wszystkich
dział poprzedniczego Sądu w Zytomirzu nastą-
pionych, przeniesioną została, i Sądowi rozbio-
rowemu w Rozyszczach sądownictwo otwierają-
cemu, dekret sądu Głównego r. 1818 dnia 13
maja wypadły, we wszystkim do skutku przy-
prowadzić nakazano, że tenże sąd rozbiorowy
w miasteczku Rozyszczach roku teraźn. dnia 24,
maja dzieło swoje rozpoczął, dobra w admini-
stracją oddał, i inne okoliczności złatwiwszy,
każdemu kredytowi zaprzysiądz komportacją
dokumentów przed najbliższym ich mieszkaniem
sądem dozwolił, dla przyspieszenia zaś końca
rozbiorowej sprawie na przyszłym terminie
przyniesioną kategorią, zaocznie rozsądzać de-
klarował, aby więc nikt na zaoczność nie miał
powodu żalić się (jeżeli jęj podpadnie) przez ni-
niejszą gazetę uwiadamia z Zytomirza r. 1821
dnia 15 sierpnia. Antoni Stetkiewicz.

Dzierżawa 12letnia.

2 Rząd Obwodu Białostockiego niniejszym
obwiesza, iż od dnia 1 miesiąca czerwca przyszłego

1822 roku, naznaczone do oddania w 12 letnią
arendowną posesyją skarbowe dobra jakoto: w Bia-
łostockim powiecie Surażskiego amtu folwark Uho-
wo roczney intraty czyniący po 1325 rub. sr. w Biel-
skim powiecie Bielskiego amtu folwark Pohreby
po 425 rub. sr. i woytowstwo Piliki po 150 rub.
sr., Stołowackiego amtu woytowstwo Nalohi, po
6 rub. 15 kop. sr. i Plutycze po 12 rub. sr. Kle-
nickiego amtu woytowstwo Kryńca po 40 rub.
50 kop. sr. i w Sokolskim powiecie Słojkowskiego
amtu folwark Radunin po 92 rub. sr. i Myza
Trzcianno po 45 rubl. sr. Nowawolskiego amtu
folwark Zwierzany po 425 rub. sr. Janowskie-
go amtu myza Gabryelowsczyzna po 100 rub.
ass. Kalmieńskiego amtu folwark Kamienna z A.
wulsem Miedzianowo po 3300 rub. sr. i folwark
Rożanystok po 640 rub. sr.; mający przeto chęć
wzięcia pomienionych dóbr w arendowną posesyją
raczą przybyć z dostateczną prawą kaucją
w sumie wypadającej z targów z 2 letniej
intraty, do 2 wydziału Białostockiego obwodowe-
go Rządu na licytacją w następnych terminach
1, 28 września, 2, 27 października a 3 i ostatnim
7go dnia miesiąca grudnia roku teraźniejszego
1821. Sowietnik Milewicz.

Sekretarz Kardynałowski.

Wezwanie kredytów i pretensorów.

2 Wedle Ukazu Jego IMPERATORSKIEY
Mości Samowładnego całą Rosyją etc etc etc.
Excerpt postanowienia Sądu Ziemskiego powia-
tu brzeskiego, za podaną prośbą i po nastaley na
oną sądowego członka rezolucyi stronie potrzebu-
jącej urzędownie wydan roku 1821 miesiąca augu-
sta 11 dnia. Roku 1821 miesiąca augusta 8 dnia,
za uczynionym do sądu ziemskiego powiatu brze-
skiego przez W. Władysława Budzyń Dawidow-
skiego adwokata subseliów brzeskich, plenipotentą
JWW. Nosarzewskich wniesieniem, aby skutkiem
dekretu remisyjnego departamentu drugiego gu-
bernii Lit. g. dzieniskiej, w roku 1820 miesiąca
marca 13 dnia zapadłego, zaawizować, pod ami-
syą rzeczy, wszystkich kredytów i pretensorów
zeszłego Jerzego Wielhórskiego aktualnego stanu
konsyliarza do dóbr Kamienna Litewskiego, w jakim-
kolwiek względzie dopominki swe stosować mogą-
cych, dopraszającego się. Sąd ziemski powiatu
brzeskiego, przewodnictwem powyższego dekretu re-
misyjnego postanowił wezwać i przez niniejsze
ogłoszenie wzywa, wszystkich kredytów i preten-
sorów zeszłego Jerzego Wielhórskiego, aby ci
w przeciągu sześciu tygodni od daty niniejszey
przed sąd ziemski brzeski stawili się i pretensye
swe w onym z dowodami składali; w przypadku zaś
uchybienia zakreślonego czasu, że już rzecz swą do
poszukiwania wieczne straci; zapowiada. Jakowe
obwieszczenie przez Gazety warszawskie i Kurjera
Litewskiego po trzykrotnie iżby JW. Antoni Nosa-
rzewski rotm. kawalerii narodowej b. woosk pol.
aktor proszącego swoim kosztem obwieścił poleca,
i ekstraktami tę rezolucją kancelaryi swej wydać
dozwala. U takowego postanowienia podpisy urzę-
dników następne. Prezes Ziemski Brzeski Józef
Wygonowski. Puchniewski Sędzia Ziemski. Sędzia
Ziemski Jan Bylczyński.

Zgodnie z postanowieniem żurnalnem Sądu
Ziemskiego Ptu Brzeskiego świadczą Jan Podgór-
ski Regent Ziemski Ptu Brzeskiego.

NOWE DZIEŁA.

O Loice, Metafizyce i Filozofii Moralney Roz-
prawa, na skutek konkursu ogłoszonego przez Ce-
sar. ki Uniwersytet wileński roku 1820 dnia 1go
marca dokatedry rzeczonych przedmiotów, napi-
sana przez X. Anioła Dowgirda ś. p. magistra ś.
Teologii Cena - - - - - kop. 75